

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۲۴ می ۲۰۱۱

مؤلدا نعت ها، چه می خورند؟

زحمتکشان با اینکه تمام نعمت ها را تولید می کنند، اما خود از خوردن آنها محروم اند. غذای کارگران، دهقانان و اهل کسبه، عموماً پیاوۀ کچالو، نان چای، نان دوغ، سبزی های وحشی، نان خشک، پیاوۀ پیاز و قروت می باشد. در مناطقی که برنج کشت می شود، دهقانان پیوسته شوله می خورند. در بعضی مناطق دهقانان در زمستان از طرف روز فقط یکبار نان می خورند و یکبار دیگر را صرفه جوئی می کنند. زحمتکشان نسبت به سرمایه داران و اربابان نان بیشتری می خورند، چون از بام تا شام کار می کنند و باید این انرژی را از خوردن غذا و میوه به دست آرند. اربابان و سرمایه داران همیشه زحمتکشان را از بابت خوردن زیاد تحقیر می کنند و آنان را به حیوانات شبیه می سازند.

زحمتکشان گاهی هفته ها گوشت خورده نمی توانند. اما گاه گاهی گوشت ارزان و کم انرژی یخچالی می خورند. مگر در دهات که کمتر قصابی می شود، دهقانان، باغبانان و چوپانان فقط در خیرات ها و عروسی ها گوشت می خورند. زحمتکشان دهات زمانی خود گوشت می پزند که مرغ شان مریض و یا بز و گوسفند شان به کارد برسد. با اینکه بخش اعظم گوشت حیوان به کارد رسیده را به فروش می رسانند، اما کله و پاچه، دل و جگر و شکمبه حیوان را خود می پزند.

اکثر زحمتکشان توان خوردن میوه را ندارند. بعضی از آنان در موسم توت، فقط از این میوه که در بعضی جا ها در کنار جو ها نشانده شده، رایگان استفاده می کنند. اما در شهر ها عموماً شام ها میوه های نیمه گنده و ارزان را می خورند. چون میوه های درجه اول به مصرف ثروتمندان کشور

های دیگر ، میوه های درجه دوم را ثروتمندان و نیمه ثروتمندان خودی، میوه های درجه سوم را خرده مالکان و بالاخره میوه های را که باید به دور انداخته شوند، زحمتکشان می خرند. غذای تکراری و کم انرژی زحمتکشان، باعث مبتلا شدن آنان به انواع مرض می گردد، به این خاطر در میان زحمتکشان بیشترین مرگ و میر وجود دارد و هنوز به پیری نرسیده، چهره های شان سوخته و چروکیده می شود. این همه قربانی را زحمتکشان به خاطر تضمین حیات کل جامعه متحمل می شوند. در حالیکه سرمایه داران و اربابان انواع غذا های قیمتی و پر انرژی را مصرف کرده، چهره های گوشتی و سرخ و سفید دارند که سرخی را از مکیدن خون زحمتکشان و سفیدی را از بلعیدن گوشت آنان بر رخسارگان زرد شان می نشانند.